

foretage de fornødne tilpasninger i det politiske og administrative apparat. I en sådan gennemgang vil naturfredningsloven naturligt skulle indgå.

Det er bl. a. også derfor, at forslag til lov om ændring af lov om naturfredning fremlægges nu. Efter vedtagelsen af lov om lands- og regionplanlægning har fredningsplanudvalgene ydet et værdifuldt bidrag til amtskommunernes regionplanlægning i form af de såkaldte idéskitser til varetagelse af naturfredningsmæssige og rekreative interesser i de enkelte regioner. Disse idéskitser er færdigudarbejdede og indgår nu i de alternative regionplanskitser, som er eller vil blive lagt frem til offentlig debat. Man kan således med føje sige, at de eksisterende fredningsplanudvalg i og med deres deltagelse i offentlighedsfasen omkring de alternative regionplanskitser står foran afslutningen af første led i fredningsmyndighedernes deltagelse i regionplanarbejdet. Tidspunktet for en ophævelse af fredningsplanudvalgene og en overførelse af fredningsplanlægningskompetencen til amtskommunerne forekommer derfor naturligt, og en overførelse af kompetencen nu vil gøre det muligt for amtskommunerne som led i det afsluttede regionplanarbejde at inddrage fredningsadministrationen i den øvrige amtskommunale administration, således at man står vel rustet, når regionplanerne til sin tid træder i kraft.

De i lovforslaget indeholdte ændringer falder i øvrigt i 3 dele:

2.1. Fredningsplanlægning.

Med udgangspunkt i anden arealanvendelseslovgivnings planlægningsbestemmelser foreslås naturfredningslovens kapitel IV om fredningsplanlægning udformet på en sådan måde, at den regionale fredningsplanlægning udformes som en egentlig sektorplanlægning.

Forslaget forudsætter, at der etableres et landsdækkende sæt af regionale fredningsplaner, som dels i fornødent omfang kan supplere regionplanerne, dels ligge til grund for fredningsmyndighedernes udøvelse af deres beføjelser i medfør af naturfredningsloven, dels endelig tjene som vejledende for andre sektormyndigheders planlægning og for kommunernes udøvelse af deres beføjelser i medfør af kommuneplanloven.

Tilvejebringelsen af det fornødne planlægningsgrundlag og etableringen af fredningsplanerne er forudsat at skulle finde sted i amtskommunerne i samspil med kommunerne og – for så vidt angår de fredningsinteresser, som går på tværs af regionale grænser, eller som må betegnes som værende

af overordnet, national interesse – med de centrale myndigheder.

De hidtidige fredningsplanudvalg har været sammensat således, at repræsentanter for amtsrådet og for amtets kommuner tilsammen har udgjort udvalgenes flertal, men således at der tillige i udvalgene har været repræsentation af væsentlige interessegrupper – Danmarks Naturfredningsforening, friluftsrådet og landbrugsinteresserne – og for de centrale fredningsmyndigheder. Denne sammensætning har muliggjort, at eventuelle interessekonflikter har kunnet afløres som et led i fredningsplanudvalgenes arbejde. Lovforslaget forudsætter derfor et centralt indseende med planlægningsarbejdet for at tilgodese de interesser, der hidtil har været varetaget af de centrale fredningsmyndigheder. Forslaget forudsætter videre, at kommunerne løbende inddrages i planlægningsarbejdet, og at interesseorganisationerne gennem bestemmelser om offentliggørelse af forslag til fredningsplaner får mulighed for at øve den indflydelse på planlægningen, som de hidtil har kunnet udøve gennem deres medlemskab af fredningsplanudvalgene.

2.2. Fredningssagers behandling.

Lige siden vedtagelsen af den første naturfredningslov i 1917 har mulighederne for at sikre arealer ved fredning gennem en procedure for fredningsnævn og overfredningsnævn været en grundpille i dansk naturfredning.

Hvor særlige naturfredningsinteresser gør sig gældende, kan disse sikres gennem en fredningskendelse, der er den stærkeste binding, man overhovedet kan lægge på dispositionsfriheden over et areal, medmindre det sikres ved offentlig overtageelse. Den individuelle naturfredning har sin store styrke dels i den meget fastere permanente karakter, dels i adgangen til at foretage en detaljeret sikring af konkrete naturfredningsmæssige interesser.

Siden 1917 har det været muligt gennem individuelle fredninger at sikre værdifulde områder mod den voldsomme samfundsudvikling og mod mere kortsigtede dispositioner i kølvandet af den voldsomme udvikling, der har fundet sted i perioden. Lovforslaget tilsigter ikke at foretage substantielle ændringer i karakteren af individuelle fredninger eller i proceduren for gennemførelse af fredningssager.

Med gennemførelsen af de nye planlægningslove i det sidste tiår er der imidlertid generelt sikret den brede offentlighed langt større indseende med og indflydelse på det offentliges arealanvendelsesdi-